

EIROPAS PARLAMENTS

2009 - 2014

Sesijas dokuments

A7-0023/2010

1.3.2010

ZIŅOJUMS

par Padomes gada ziņojumu Eiropas Parlamentam par kopējās ārpolitikas un drošības politikas (KĀDP) galvenajiem aspektiem un pamatvirzienu izvēli 2008. gadā, kuru Eiropas Parlamentam iesniedza, piemērojot 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīguma G sadaļas 43. punktu (2009/2057(INI))

Ārlietu komiteja

Referente: *Gabriele Albertini*

SATURA RĀDĪTĀJS

	Lpp.
EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS	3
MAZĀKUMA VIEDOKLIS	18
BUDŽETA KOMITEJAS ATZINUMS	19
KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS	22

EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

par Padomes gada ziņojumu Eiropas Parlamentam par kopējās ārpolitikas un drošības politikas (KĀDP) galvenajiem aspektiem un pamatvirzienu izvēli 2008. gadā, kuru Eiropas Parlamentam iesniedza, piemērojot 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīguma G sadaļas 43. punktu (2009/2057(INI))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes gada ziņojumu Eiropas Parlamentam par kopējās ārpolitikas un drošības politikas (KĀDP) galvenajiem aspektiem un pamatvirzienu izvēli 2008. gadā, kuru Eiropas Parlamentam iesniedza, piemērojot 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīguma G sadaļas 43. punktu¹,
 - ņemot vērā Lisabonas līgumu, ar ko groza Līgumu par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, īpaši Līguma par Eiropas Savienību V sadaļu, kuras grozītais nosaukums ir „Vispārīgi noteikumi par Savienības ārējo darbību un īpaši noteikumi par kopējo ārpolitiku un drošības politiku”,
 - ņemot vērā Eiropas drošības stratēģiju (EDS), ko Eiropadome pieņēma 2003. gada 12. decembrī, un 2008. gada 11. decembra ziņojumu par EDS īstenošanu,
 - ņemot vērā iepriekš minēto Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību,
 - ņemot vērā rezolūcijas par 2006. un 2007. gada ziņojumiem par KĀDP — attiecīgi 2008. gada 5. jūnija² un 2009. gada 19. februāra³ rezolūcijas,
 - ņemot vērā 2009. gada 22. oktobra rezolūciju par Eiropas Ārējās darbības dienesta izveides institucionālajiem aspektiem⁴,
 - ņemot vērā Reglamenta 119. panta 1. punktu,
 - ņemot vērā Ārlietu komitejas ziņojumu un Budžeta komitejas atzinumu (A7-0023/2010),
- A. tā kā iepriekšējo desmit gadu laikā Eiropas Savienības nozīme pasaules līmenī ir palielinājusies un tā kā ir vajadzīga jauna pieeja un vairāk finanšu līdzekļu, lai ES varētu īstenot kopīgu rīcību un demokrātiskā veidā saskaņoti, konsekventi un efektīvi risināt visā pasaulē aktuālās problēmas;
- B. tā kā Eiropas Savienība, veidojot attiecības ar valstīm visā pasaulē, cenšas arvien vairāk attīstīt tās ārpolitikas mērķus, saglabāt un atbalstīt tās vērtības un intereses, dot ieguldījumu tās iedzīvotāju aizsardzībā un izplatīt tās vērtības visā pasaulē, lai veicinātu

¹ OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp.

² P6_TA(2008)0254.

³ P6_TA(2009)0074.

⁴ Pieņemtie teksti, P7_TA-PROV(2009)0057.

mieru, drošību, noturīgu mūsu planētas attīstību, solidaritāti un savstarpēju cieņu starp tautām, brīvu un godīgu tirdzniecību, nabadzības izskaušanu un cilvēktiesību, īpaši bērnu tiesību, aizsardzību, kā arī starptautisko tiesību normu stingru ievērošanu un attīstību, tostarp respektējot Apvienoto Nāciju Organizācijas statūtu principus; tā kā cilvēktiesību veicināšana, īpaši cilvēktiesību un pamatbrīvību universalitāte un nedalāmība, ir ES ārējās darbības pamatprincips un tā kā tagad ES ārējai darbībai ir saistoša Pamattiesību harta;

- C. tā kā Lisabonas līgums pievieno jaunu dimensiju Eiropas Savienības ārējai darbībai kopumā, tostarp KĀDP, kas kopā ar ES juridiskās personas statusu un attiecīgajiem institucionālajiem jauninājumiem, proti, Komisijas priekšsēdētāja vietnieka un Eiropas Savienības augstā pārstāvja ārlietās un drošības politikā (priekšsēdētāja vietnieka un augstā pārstāvja) amata un Eiropas Ārējās darbības dienesta izveidi, varētu kļūt par izšķirošu faktoru Eiropas Savienības ārējās darbības vienotības, konsekvences un efektivitātes nodrošināšanā, kā arī palielināt politikas veidošanas pilnvaras starptautiskajā arēnā;
- D. tā kā vajadzīga tālāka darbība, lai ES savlaicīgāk reaģētu uz politiskām krīzes situācijām un reģionāliem konfliktiem; tā kā pašreizējie lēmumu pieņemšanas un finansēšanas mehānismi var traucēt savlaicīgai un visaptverošai reaģēšanai un tā kā jāatrod veidi, kā turpmāk ierobežot un pārvarēt vienprātības principu;
- E. tā kā ir ārkārtīgi svarīgi pareizi noteikt Eiropas kopējās intereses un rīkoties atbilstīgi tām, lai sasniegtu Eiropas Savienības ārējās darbības, īpaši Kopējās ārpolitikas un drošības politikas (KĀDP), mērķus; tā kā ir būtiski svarīgi nodrošināt, ka visi politiskie lēmumi un visas politiskās darbības arī atbilst starptautisko tiesību aktiem, tostarp ANO Statūtos paredzētajiem principiem;
- F. tā kā miera, cilvēktiesību ievērošanas un tiesiskuma veicināšana visā pasaulē ir ES ārpolitikas pamatmērķi;
- G. tā kā Lisabonas līgums piešķir Komisijas priekšsēdētāja vietniekam un augstajam pārstāvim pilnvaras palīdzēt Padomei un Komisijai nodrošināt konsekvenci starp dažādām ārējās darbības jomām un starp Eiropas Savienības ārējo darbību un citām politikas jomām;
- H. tā kā pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā Eiropas Savienībai papildus jau esošajām ES tiesībām un pienākumiem ir arī visas Eiropas Kopienas tiesības un pienākumi;
- I. tā kā jauno drošības problēmu risināšanai lielāks uzsvars jāliek uz dažādu civilo un militāro instrumentu nostiprināšanu, kombinēšanu un līdzsvarošanu visās konflikta novēršanas, konfliktu atrisināšanas, krīzes pārvarēšanas un miera veidošanas darbībās;
- J. tā kā apmēram 10 gadus pēc Eiropas drošības un aizsardzības politikas (EDAP) izveides un 23 uz krīzes vietām nosūtītām misijām ir vajadzība palielināt militārās un civilās iespējas un konsolidēt struktūras, lai pareizi atspoguļotu Kopējās drošības un aizsardzības politikas (KDAP) lomu KĀDP atbalstā un starptautiskās drošības garantēšanā,

Eiropas ārējās darbības principi

1. lai padziļinātu Eiropas Savienības kolektīvo stratēģisko domāšanu, aicina priekšsēdētāja vietnieci un augsto pārstāvi un viņas dienestus izstrādāt saskaņotu ES ārpolitikas stratēģiju, kas balstītos uz ES līguma 21. pantā iekļautajiem mērķiem un principiem. uzskata, ka ar šādu stratēģiju vajadzētu skaidri identificēt ES kopējās intereses drošības jomā un tādējādi šai stratēģijai būtu jākalpo par pamatu ES ārējās darbības formulēšanai, finansēšanai, īstenošanai un uzraudzībai; aicina priekšsēdētāja vietnieci un augsto pārstāvi šajā procesā pilnībā iesaistīt Eiropas Parlamenta attiecīgās struktūrvienības; pauž pārliecību par to, ka par diviem tās galvenajiem principiem ir jāklūst cilvēku drošības koncepcijai, kas formulēta 2007. gada Cilvēku drošības pētniecības grupas Madrides ziņojumā, un pienākumam aizsargāt, kas definēts 2005. gada pasaules augstāko amatpersonu sanāksmes gala dokumentā;

Padomes 2008. gada ziņojums par KĀDP

2. atzinīgi vērtē Padomes vēlmi īstenot stratēģiskāku, tematiskāku un racionālāku pieeju KĀDP jautājumiem, veidojot 2008. gada ziņojumu; atzinīgi vērtē arī to, ka Padome ir izveidojusi pārredzamāku ziņojuma struktūru ar nodaļām par pagātnē veiktajām darbībām un jo īpaši ar nākotnes perspektīvām KĀDP jomā; norāda arī uz uzlabojumiem ziņojumā, kas saistīti ar ārējās darbības reģionālā aspekta izveidi;
3. vēlreiz uzsver, ka ziņojumā nevajadzētu tikai aprakstīt KĀDP pasākumus, tam vajadzētu sniegt iespēju uzsākt dialogu ar Eiropas Parlamentu, lai izveidotu stratēģiskāku pieeju KĀDP; ierosina gada ziņojumu par KĀDP veidot kā gadskārtēju ziņojumu, kurā tiek diskutēts par ES ārpolitikas stratēģijas īstenošanu, novērtējot tās efektivitāti un vispārīgi atspoguļojot tās turpmāko virzību; turklāt ierosina, ka šādos ziņojumos vairāk jāņem vērā ar budžetu saistītās vajadzības un ārējo darbību finansiālā ietekme;
4. uzskata, ka plašākai un vēl aptverošākai pieejai saistībā ar gada ziņojumiem par KĀDP ir pievienotā vērtība un jo īpaši to nodaļām par reģionālām grupām un partneriem, par KĀDP un KDAP misiju sadarbību, kā arī par citiem instrumentiem, kuri veicina ES nozīmi pasaules līmenī; uzskata, ka izmantojot šādu pieeju, cita starpā varētu iegūt labāku pārskatu par ES budžeta kopējo finansiālo ieguldījumu attiecīgajā reģionā;
5. atgādina savu nostāju — lai palielinātu KĀDP demokrātisko legimitāti, par KDAP misiju sākšanu jāapspriežas ar kompetentajām Parlamenta struktūrām, un lēmumos, ja iespējams, jāņem vērā un jāatsaucas uz Parlamenta pieņemtajām nostājām; uzskata, ka šādas apspriedēs jāietver informācija par to, kādēļ izvēlēts konkrētais rīcības virziens, un paskaidrojums par to, kādā veidā attiecīgā misija ir saistīta ar attiecīgajām ES un starptautiskajām darbībām, kādas ir tās finansiālās sekas un kāda ir tās mijiedarbība ar citiem ES instrumentiem;

Lisabonas Līguma ietekme

6. atzinīgi vērtē Lisabonas līguma stāšanos spēkā, jo šis līgums nodrošina ES līdzekļus, ar kuriem turpināt palielināt savu lomu un redzamību starptautiskajā arēnā; šā iemesla dēļ uzsver, ka katrai dalībvalstij, Padomei un jaunieceltajai priekšsēdētāja vietniecei un augstajai pārstāvei ir pienākums iedzīvināt Līguma noteikumus reālos faktos un rīcībā, nostiprinot ES attiecības ar stratēģiskajiem partneriem un konsolidējot tās vadošo lomu daudzpusējos forumos; uzsver nozīmi, kāda ir Līguma noteikumam, saskaņā ar kuru

Savienības kompetence KĀDP jautājumos turpmāk attieksies uz visām ārpolitikas jomām un visiem ar Savienības drošību saistītiem jautājumiem, tostarp uz tādas kopējās aizsardzības politikas pakāpenisku izstrādi, kura sekmētu kopējo aizsardzību;

7. atzinīgi vērtē priekšsēdētāja vietnieces un augstās pārstāves lomu Ārlietu padomē un to, ka viņas pārstāvis būs Politikas un drošības komitejas (PDK) vadītājs; sagaida, ka šīs jaunās funkcijas nostiprinās starpiestāžu kontaktus un sekmēs stabilāku iestāžu dialogu; aicina priekšsēdētāja vietnieci un augsto pārstāvi izmantot pieredzi, kas uzkrāta, bijušajam augstajam pārstāvim un ārlietu komisāriem uzstājoties Parlamenta plenārsēdēs un Ārlietu komitejā, kā arī neoficiālās sanāksmēs, lai izveidotu un pilnveidotu regulāras, sistemātiskas un patstāvīgas apspriedes ar Parlamentu un tā kompetentajām struktūrām;
8. uzskata, ka starpvaldību un Kopienas pīlāru un to funkciju apvienošana, izveidojot vienu priekšsēdētāja vietnieka un augstā pārstāvja amatu, uz kuru attiecas kopējs Eiropas Parlamenta piekrišanas balsojums, var palielināt KĀDP darbību demokrātisko leģitimitāti ar nosacījumu, ka tiek izveidots līdzvērtīgs pastāvīgs stratēģiskais dialogs visos līmeņos ar Parlamentu, Padomi un Komisiju;
9. uzsver, ka dalībvalstīm jāstrādā savstarpējās politiskās solidaritātes garā, lai darbībā KĀDP jomā sasniegtu aizvien augstāku konverģences līmeni;
10. atkārtoti uzsver — lai ļautu Eiropas Savienībai aktīvi iesaistīties pasaules mēroga norisēs, ES budžetā ir jānodrošina pietiekami daudz līdzekļu; pauž nožēlu par to, ka attiecīgajam budžetam vēl aizvien tiek atvēlēts pārāk maz līdzekļu un pauž nopietnas bažas par nepietiekamā finansējuma ietekmi uz Eiropas Savienības spēju īstenot uzticamu un iniciatīvu pārņemošu ārpolitiku; uzsver arī nepieciešamību piešķirt Eiropas Savienībai vajadzīgos līdzekļus, lai tā varētu saskaņīgi un pienācīgi reaģēt uz neparedzētām problēmām pasaulē, un šajā sakarā sagaida, ka notiks apspriešanās ar Parlamentu par procedūrām un Parlamenta pilnīga iesaistīšana tādu procedūru izveidē, ar kurām bez kavēšanās nodrošināt piekļuvi Eiropas Savienības budžeta apropriācijām, lai nekavējoties finansētu KĀDP iniciatīvas; aicina Komisijas priekšsēdētāja vietnieci un augsto pārstāvi vienlaicīgi izstrādāt saziņas stratēģiju, lai labāk informētu eiropiešus par KĀDP mērķiem un sasniegumiem un *šajā sakarībā* ar ciešu pārliecību atgādina to, cik svarīga ir Eiropas Savienības drošības un ārpolitikas demokrātiskā leģitimitāte un kontrole;
11. atkārtoti pauž bažas par pārredzamības un informācijas trūkumu attiecībā uz to ES operāciju kopējo izdevumu finansēšanu, kurām ir militāra vai aizsardzības ietekme, jo ar *Athena* mehānismu nevar iegūt KĀDP jomā veikto misiju visas finansiālās ietekmes pārskatu; tādēļ atzinīgi vērtē darbības sākumfonda izveidi atbilstīgi Līguma par Eiropas Savienību (LES) 41. panta 3. punktam un prasa apspriesties ar Parlamentu par šā fonda pārvaldību saskaņā ar EP vispārējām prerogatīvām KĀDP un KDAP jomā, kā noteikts LES 36. pantā; norāda, ka paplašināta Parlamenta līdzdalība KĀDP noteikšanā, uzraudzībā un izpildes kontrolē izriet no abu politiku, proti, KĀDP un KDAP, savstarpējās saistības, kā uzsvērts LES 42. pantā, kā arī no pastiprinātas parlamentārās kontroles valstu un Eiropas līmenī saskaņā ar minētā līguma 1. protokolu;
12. aicina Padomi, Komisiju un priekšsēdētāja vietnieci un augsto pārstāvi izmantot EĀDD izveides sniegto iespēju palielināt ārpolitikas saskaņotību, konsekvensi un efektivitāti; šajā sakarībā cer, ka tādas Savienības ārpolitikas pamatvērtības un pamatmērķi kā

cilvēktiesību ievērošanas sekmēšana, kā tas īpaši ir uzsvērts Pamattiesību hartas pašreiz juridiski saistošajā daļā, kā arī Savienības ārpolitikas prioritātes, piemēram, krīzes pārvarēšanas un miera veidošanas darbības, tiks pienācīgi atspoguļotas EĀDD struktūrā, tostarp attiecībā uz cilvēkresursiem; uzsver, ka, veicot Eiropas Ārējās darbības dienesta izveidošanu un darbību, jāsauglabā Eiropas Parlamenta tiesības veikt demokrātijas un budžeta ievērošanas rūpīgu pārbaudi;

13. norāda, ka Lisabonas līgumam, reorganizējot administratīvos pienākumus, ir būtiska ietekme uz KĀDP, tādēļ aicina Padomi un Komisiju nodrošināt, lai, izmantojot apjomradītus ietaupījumus atbalsta struktūrās, tiktu samazinātas administratīvās izmaksas;
14. uzsver nepieciešamību uzlabot pārredzamību un kritērijus ES īpašo pārstāvju iecelšanai, paturot prātā arī to, ka pietiekami pārstāvētām jābūt abu dzimumu personām; atgādina, ka patlaban Parlamenta rīcībā nav līdzekļu ES īpašā pārstāvja individuālā mandāta apstrīdēšanai, jo apropriācijas šāda mandāta īstenošanai ir iekļautas 19.03.06. pantā, kurš attiecas uz visiem Eiropas Savienības īpašo pārstāvju mandātiem; tāpēc aicina pastiprināt ES īpašo pārstāvju iecelšanas un pilnvaru parlamentāro pārraudzību un kontroli; uzskata, ka attiecīgos ES īpašos pārstāvjus vajadzētu pakāpeniski atbrīvot no viņu pienākumiem un viņu uzdevumus uzdot pildīt valstīs izveidoto ES delegāciju vadītājiem, jo ES īpašajiem pārstāvjiem ar reģionālu kompetenci ir jākoordinē un jāsniedz politiski norādījumi attiecīgo valstu ES delegāciju vadītājiem, kuri darbojas priekšsēdētājas vietnieces un augstās pārstāves vadībā, lai nodrošinātu saskaņotu un konsekventu ES ārējo darbību; šajā ziņā norāda, ka saistībā ar dubultkompetenci pirmais veicamais uzdevums ir uzkrāt apjomradītus ietaupījumus un padarīt KĀDP efektīvāku, taču tas nav vienīgais uzdevums; aicina priekšsēdētāja vietnieci un augsto pārstāvi veikt pasākumus, lai uzticētu ES īpašajiem pārstāvjiem tos uzdevumus, kas saistīti ar koordinēšanu un politisko norādījumu sniegšanu arī attiecībā uz viņu pārziņā esošajām KDAP misijām;
15. prasa priekšsēdētāja vietnieci un augstajai pārstāvei apspriesties ar attiecīgo Parlamenta komiteju, pirms tiek ieceltas augstas Ārējās darbības dienesta amatpersonas, tostarp ES īpašie pārstāvji; pauž apņēmību aicināt konkrētus ES īpašos pārstāvjus un ES delegāciju vadītājus viņu iecelšanas laikā uzstāties attiecīgajā komitejā;
16. norāda, ka Lisabonas līgumā ir iekļautas jaunas finanšu procedūras KĀDP, tas nostiprina Padomes un Parlamenta dialogu par KĀDP, ieviešot divas diskusijas gadā ar priekšsēdētāja vietnieku un augsto pārstāvi, un tajā precizēta Parlamenta loma un pienākumi attiecībā uz KDAP; tādēļ aicina pārskatīt un pagarināt esošos starpiestāžu nolīgumus, iesaistot šajā procesā Ārlietu komiteju, lai nodrošinātu KĀDP un KDAP budžeta, apspriežu un uzraudzības procedūru netraucētu un efektīvu īstenošanu un uzlabotu piekļuvi slepenai informācijai; šajā sakarībā īpaši norāda uz iepriekš minēto 2006. gada 17. maija iestāžu nolīgumu un 2002. gada 20. novembra iestāžu nolīgumu starp Eiropas Parlamentu un Padomi par Eiropas Parlamenta piekļuvi Padomes slepenai informācijai kopējās ārpolitikas un drošības politikas jomā¹; pauž apņēmību attiecībā uz KĀDP īstenošanu savas budžeta lēmējstādes pilnvaras un demokrātisko kontroli saistībā ar visiem institucionālajiem jauninājumiem, tostarp ar EĀDD finansēšanas kārtību;

¹ OV C 298, 30.11.2002., 1. lpp.

17. atzīmē, ka ar Lisabonas līgumu tiek paplašināta piekrišanas procedūra visiem nolīgumiem tajās jomās, uz kurām piemēro parasto likumdošanas procedūru, un tiek stiprinātas Parlamenta tiesības saņemt no Komisijas atbilstīgu informāciju par sarunu gaitu starptautisku nolīgumu noslēgšanai, kā tas paredzēts Līguma par Eiropas Savienības darbību 218. pantā; tāpēc uzskata, ka ir jāizskata iespēja vienoties par jaunu iestāžu nolīgumu ar Parlamentu, kurā pēc būtības tiktu noteikta Parlamenta iesaistīšanās katrā to sarunu posmā, kuru rezultātā tiek noslēgts starptautisks nolīgums;
18. mudina Ārlietu ministru padomi rīkoties saskaņā ar kvalificētā vairākuma balsojumu visos gadījumos, kad tas paredzēts jaunajā Līgumā;
19. uzskata, ka LES 42. panta 2. punkts un 7. punkts kopā ar 10. pantu Protokolā Nr. 1 par dalībvalstu parlamentu lomu Eiropas Savienībā padara atlikušās Rietumeiropas Savienības (RES) funkcijas par liekām; tādēļ aicina attiecīgās ES dalībvalstis rīkoties atbilstīgi RES līguma XII pantam un paziņot par šī līguma anulēšanu pēc gada; atgādina, ka Eiropas Parlamentam un ES dalībvalstu parlamentiem ir tiesības pārbaudīt KĀDP un KDAP darbības;

Tematiski KĀDP jautājumi

20. joprojām ir nobažījies par tādām atkārtotām gāzes piegādes krīzēm kā 2009. gada janvāra Krievijas un Ukrainas krīze, kas uzskatāmi parādīja, ka enerģijas jomā ES ir aizvien vairāk atkarīga no piegādes avotiem un tranzīta kanāliem; turklāt uzsver nepieciešamību novērst ES atkarību enerģētikas jomā no trešām valstīm, kas vājina ES ārpolitikas neatkarību; atgādina par nepieciešamību nekavējoties risināt enerģijas problēmas, īstenojot kopēju Eiropas ārējo enerģētikas politiku; šajā sakarā aicina priekšsēdētāja vietnieci un augsto pārstāvi apņēmīgi īstenot Eiropas Parlamenta ierosinājumus attiecībā uz saskaņotas un koordinētas politikas izveidi, jo īpaši sekmējot Eiropas vienotību konstruktīvā dialogā ar enerģijas piegādātājiem, īpaši Krieviju un tranzītvalstīm, atbalstot ES prioritātes enerģētikas jomā un aizstāvot dalībvalstu kopējās intereses, izstrādājot efektīvu diplomātiju enerģētikas jomā un efektīvākus mehānismus krīzes situāciju risināšanai, kā arī veicinot energoresursu piegādes diversifikāciju, ilgtspējīgu enerģijas izmantošanu un atjaunojamo enerģijas avotu attīstību; uzsver, ka tikai vienota ES pieeja varētu novērst turpmākas nepilnības naftas un gāzes piegādē dalībvalstīm un varētu paaugstināt energoapgādes drošību visā ES kopumā;
21. atzinīgi vērtē nolīguma parakstīšanu par *Nabuko* projektu; aicina Komisiju un Padomi censties veiksmīgi īstenot šo nolīgumu; uzsver, cik svarīgi ir nodrošināt ES energoapgādes drošību, attīstot dienvidu koridoru jēlnaftas piegādei uz Eiropu, tostarp Konstancas–Triestes Eiropas naftas cauruļvadu;
22. uzskata, ka lieli draudi un konflikti var rasties tādēļ, ka palielinās konkurence attiecībā uz piekļuvi dabas un enerģijas resursiem un to kontroli, tādēļ ES vajadzētu turpināt veidot seku mazināšanas, pielāgošanās un enerģijas taupīšanas politiku, lai izvairītos no klimata pārmaiņu un vides degradēšanās radīto drošības apdraudējumu iespējamības; šajā sakarībā uzsver, ka ES ir jānostiprina savu vadošo pozīciju pasaulē un jāturpina attīstīt dialogu ar citām vēstures gaitu ietekmējošām valstīm, piemēram, topošajām lielvarām (Ķīnu, Brazīliju, Krieviju, Indiju), ASV un jaunattīstības valstīm, jo klimata pārmaiņas ir kļuvušas par svarīgāko starptautisko attiecību elementu;

23. izsaka atbalstu Savienības pastāvīgajiem aktīvajiem un efektīvajiem centieniem risināt jautājumus pasaules mērogā, jo īpaši stiprinot Apvienoto Nāciju Organizācijas sistēmu un pievēršot sevišķu uzmanību Cilvēktiesību padomes konsolidēšanai un nāvēssoda atcelšanai;
24. norāda, cik svarīgi ir novērst un atrisināt konfliktus, tostarp veikt rehabilitāciju un atjaunošanu pēc krīzes; uzsver, ka ES jāturpina preventīvu stratēģiju izstrāde, jāuzlabo agrīnā brīdināšana un jāstiprina sadarbība ar reģionālajām organizācijām atbilstoši ANO Statūtiem;
25. uzsver, ka ārējā dimensija ir būtiski svarīga Eiropas brīvības, drošības un tiesiskuma telpas veiksmīgai izveidei; atkārtoti uzsver sakārtotas migrācijas pārvaldības nozīmi; ņemot vērā iepriekšminēto, atzinīgi vērtē to, ka Eiropadome 2009. gada decembrī pieņēma Stokholmas programmu; uzskata, ka ir svarīgi nodrošināt sadarbību gan ar izcelsmes valstīm, gan tranzīvalstīm un veicināt ciešu sadarbību, piemērojot pozitīvas nosacītības politiku; norāda, ka jānovērš nelegāla imigrācija, veicinot attīstību migrantu izcelsmes valstīs un apkarojot organizētas noziedzīgas grupas, kuras nodarbojas ar cilvēku tirdzniecību; uzsver, ka Eiropas brīvības, drošības un tiesiskuma telpas ārējā dimensija pilnībā jāņem vērā Eiropas ārpolitikā;
26. uzsver nepieciešamību nostiprināt kapacitāti, lai nodrošinātu labāku Eiropas Savienības civilo un militāro misiju pārraudzību un ļautu mācīties no veida, kādā šīs misijas tiek īstenotas, uzlabojot nākotnē īstenojamo misiju plānošanu un pārvaldību; šajā sakarībā uzsver arī nepieciešamību īstenot vairāk uz stratēģiju balstītu pieeju KDAP uzdevumiem; ierosina, lai kārtējās kopīgās konsultatīvās sanāksmes arī notiktu ar mērķi novērtēt uzdevumu īstenošanas rezultātā gūtos panākumus un konstatēt, kas nav paveikts, lai palīdzētu sagatavot tādu uz nākotni orientētu pieeju saistībā ar turpmākajām vajadzībām, kurā ietverti visi aspekti (finanses, īstenošana, administratīvais aparāts);
27. aicina priekšsēdētāja vietnieci un augsto pārstāvi, Padomi un dalībvalstis nodrošināt atbilstošu līdzsvaru starp civilās un militārās plānošanas jaudu Padomes sekretariātā un garantēt pietiekamu darbinieku skaitu tādās jomās kā tiesiskums, civilā pārvalde, muiža un starpniecība, lai nodrošinātu, ka KDAP uzdevumu īstenošanai ir pieejamas pienācīgas un pietiekamas profesionālās zināšanas;
28. šajā sakarībā aicina nodrošināt pietiekami daudz darbinieku civilajā komponentē un mudina dalībvalstis izmantot lielisko, Eiropas Ārējās darbības dienesta piedāvāto iespēju apvienot pašlaik pieejamos resursus, lai izveidotu saskaņotas, efektīvas un iedarbīgas krīžu pārvaldības plānošanas iespējas;
29. aicina dalībvalstis divkārtot savus centienus atrast un dislocēt pietiekamu skaitu piemērota, kvalificēta un no dzimumu viedokļa līdzsvarota personāla civilajos un militārajos KDAP pasākumos visā pasaulē saskaņotā un labi koordinētā satvarā, tostarp specifiskās paaugstināta riska zonās, jo KDAP misiju sekmīga norise lielā mērā ir atkarīga no labi apmācīta personāla prasmēm un zināšanām; šajā sakarībā aicina īstenot KDAP misiju personāla kopēju apmācību; pilnībā atbalsta jau īstenotos centienus, izstrādājot pamatnostādnes un apmainoties ar paraugpraksi, lai uzlabotu kopīgo personāla apmācību; pauž pārliecību, ka personāla darbības ciešāka saskaņotība un vienotība uz vietas sekmēs misiju izpildi un arī atvieglos ES valstspiederīgo nozīmēšanu uz tām, kas, no budžeta

viedokļa raugoties, ir izdevīgāk nekā tādu darbinieku nosūtīšana, ar kuriem noslēgti starptautiski līgumi;

30. aicina Eiropadomi un Komisiju palielināt ES līdzdalību daudzpusējās sarunās par kodolieroču nozīmīguma samazināšanu;
31. atkārtoti uzsver nepieciešamību pēc atbrūņošanās un stiprinātām starptautiskām ieroču neizplatīšanas garantijām; šajā sakarībā atzinīgi vērtē 2009. gada 4. decembra kopīgo paziņojumu, kurā ASV valsts prezidents un Krievijas Federācijas valsts prezidents apņēmušies turpināt sadarboties arī pēc Līguma par stratēģisko ieroču samazināšanu (*START*) termiņa beigām, un sagaida, ka tiks parakstīts un iespējami īsā laikā stāsies spēkā jauns līgums par stratēģiskajiem ieročiem; vienlaicīgi aicina ES un tās dalībvalstis pastiprināt diplomātiskos centienus, lai 2010. gadā panāktu Kodolieroču neizplatīšanas līguma veiksmīgu pārskatu;
32. uzsver to, cik svarīgi ir pilnībā integrēt KDAP uzdevumu un pasākumu, tostarp faktu vākšanas misiju, plānošanā un vadībā tādas mērķus kā dzimumu līdztiesība, cilvēktiesības un laba pārvaldība, jo dzimumu līdztiesības nozīmes un šī jautājuma problemātiskuma apzināšanās sekmē pasākumu efektivitāti un situācijas izpratni; šajā sakarībā atzinīgi vērtē to, ka gandrīz visām KDAP misijām tiek iecelts padomnieks dzimumu jautājumos; pauž nožēlu, ka 11 ES īpašo pārstāvju vidū nav nevienas sievietes; aicina priekšsēdētāja vietnieci un augsto pārstāvi sistemātiski iekļaut jautājumu par dzimumu līdztiesību un sieviešu līdzdalības iespēju palielināšanu ES politiskajā dialogā un politikas apspriešanā ar partnervalstīm;
33. pauž atzīni cilvēktiesību aizstāvju nozīmīgajai lomai pasaulē; izsaka patiesu gandarījumu par to, ka Ārlietu padome tās 2009. gada 8. decembra sanāksmē puda apņemšanos atbalstīt cilvēktiesību aizstāvjus, rīkojot atklātas sanāksmes ar viņiem un informējot sabiedrību par viņu darbu;
34. aicina Padomi iekļaut cilvēktiesību un labas pārvaldības aspektus ES īpašo pārstāvju mandātos un ES īpašo pārstāvju personālā iekļaut padomniekus cilvēktiesību un labas pārvaldības jautājumos;

Galvenās prioritātes ģeogrāfiskajos reģionos

35. iesaka ES stiprināt politisko dialogu ar trešām valstīm un reģioniem, it īpaši ar stratēģiskajiem partneriem, lai ar tiem saskaņotu nostāju starptautiskajās organizācijās un veicinātu demokrātiju, tiesiskumu un cilvēktiesību ievērošanu; atgādina šajā sakarībā to, cik ievērojama nozīme ir parlamentārajai diplomātijai kā papildlīdzeklim Eiropas Savienības attiecībās ar trešām valstīm un reģioniem; tādēļ uzskata, ka priekšsēdētāja vietniecei un augstajai pārstāvei, kā arī viņas dienestiem, ieskaitot ES īpašos pārstāvjus, vajadzētu kopīgi ar Parlamentu izveidot kopējas stratēģijas attiecībā uz partnervalstīm un reģioniem un tiem vajadzētu būt gataviem palīdzēt Parlamentam mutvārdos un rakstveidā īpašos jautājumos un saistībā ar vizītēm;
36. aicina Padomi, dalībvalstis, kā arī priekšsēdētāja vietnieci un augsto pārstāvi aktīvi meklēt miermīlīgus risinājumus starptautiskiem konfliktiem un stiprināt ES konfliktu novēršanas mehānismus;

Starptautiskas organizācijas

37. uzsver, ka ANO ir starptautiskā miera un drošības garants, kā arī visaptverošākā daudzpusējās sadarbības struktūra; uzskata, ka globālās pārvaldības, starptautisko organizāciju un starptautisko tiesību aktu ievērošanas nostiprināšana ir ārkārtīgi svarīga efektīvai daudzpusējai sadarbībai un tādēļ tai ir jābūt galvenajai Eiropas Savienības stratēģiskajai prioritātei; uzskata, ka ES iestādēm un dalībvalstīm vajadzētu turpināt centienus padziļināt sadarbību un koordināciju ar stratēģiskajiem partneriem, īpaši Apvienoto Nāciju Organizācijā, izrādot ietekmi pasaulē; ņemot to vērā, uzsver nepieciešamību steidzami risināt globālus jautājumus, kas šobrīd ir nozīmīgi Eiropai un stabilitātes nodrošināšanai pasaulē, tādus kā, piemēram, terorisms, organizētā noziedzība, energoapgādes drošība, klimata pārmaiņas, TAM sasniegšana, krīžu pārvaldība, konfliktu novēršana un konfliktu risināšana, masu iznīcināšanas ieroču neizplatīšana un atbrūošanās, migrācijas pārvaldība, kā arī cilvēktiesību un pilsonisko brīvību veicināšana;
38. uzskata, ka ir būtiski svarīgi, lai ES delegācijas ANO mītnēs Ņujorkā un Ženēvā būtu pienācīgi apgādātas ar vajadzīgajiem līdzekļiem un cilvēkresursiem un varētu uzticamā un efektīvā veidā praksē darboties atbilstīgi jaunajai, Lisabonas līgumā paredzētajai institucionālajai kārtībai; tādēļ ar bažām norāda uz to, ka budžeta neitralitātes pieeja ir pretrunā steidzamajai nepieciešamībai ātri un efektīvi nodrošināt ES klātbūtni ANO jau Lisabonas līguma īstenošanas sākumposmā;
39. uzskata, ka EDSO darbības īstenošana sniedz vērā ņemamu iespēju uzticības atjaunošanai un sadarbības palielināšanai starp Eiropas, Vidusāzijas un Ziemeļamerikas valstīm daudzos jautājumos, kā, piemēram, ieroču neizplatīšana, atbrūošanās, ekonomiskā sadarbība, kā arī cilvēktiesību un tiesiskuma aizsardzība un veicināšana; tāpēc atbalsta EDSO stiprināšanu, cita starpā piešķirot tai juridiskas personas statusu;
40. neskarot no ANO Statūtiem izrietošās ES starptautiskās saistības, uzskata, ka ES un NATO vajadzētu izveidot ciešu un efektīvu partnerību, ņemot vērā ES ārpolitikas un drošības un aizsardzības politikas progresīvo attīstību, respektējot abu organizāciju autonomiju lēmumu pieņemšanas procesā; šī iemesla dēļ ierosina pārskatīt tā dēvēto „Berlīne plus” pasākumus un izveidot stratēģiskāku dialogu par kopīgajām stratēģiskajām interesēm un rīcības plānošanu ārkārtas situācijās; mudina veicināt plašāku praktisku sadarbību militārajā un civilajā līmenī gadījumos, kad abas organizācijas darbojas vienā un tajā pašā notikumu norises vietā; šajā sakarībā pauž nožēlu par ilgstošajām nesaskaņām starp Turciju un Kipru, kuras aizvien vairāk grauj gan ES, gan NATO pasākumu efektivitāti un uzticamību;

Transatlantiskās attiecības

41. atkārtoti pauž apņemšanos uzskatīt transatlantisko partnerību par vienu no ES ārējās darbības svarīgākajiem elementiem un galvenajiem balstiem; mudina priekšsēdētāja vietnieci un augsto pārstāvi nodrošināt, ka ES darbojas kā konsekvents, aktīvs, līdztiesīgs un vienlaikus autonomas ASV partneris, nostiprinot drošību un stabilitāti pasaulē, veicinot mieru, cilvēktiesību ievērošanu un TAM sasniegšanu un izveidojot vienotu pieeju tādiem visā pasaulē aktuālām problēmām kā, piemēram, kodolieroču izplatīšana, terorisms, klimata pārmaiņas un energoapgādes drošības apdraudējums; uzskata, ka Lisabonas

līgums nodrošina lielisku pamatu iespējai uzlabot un atjaunot ES un ASV attiecības; mudina priekšsēdētāja vietnieci un augsto pārstāvi strādāt pie ES un ASV institucionālo mehānismu stiprināšanas atbilstīgi Parlamenta rezolūcijām; uzsver, ka ir jāpastiprina Transatlantiskās ekonomikas padomes darbs, lai patiešām tiktu izveidots integrēts transatlantiskais tirgus, un ka šim tirgum vajadzētu veidot uzlabotu transatlantisko attiecību pamatu;

42. aicina abus partnerus — ES un ASV — mudināt Ķīnu, Krieviju, Brazīliju un citas topošās lielvaras uzņemties kopīgu atbildību par kārtību pasaulē un konfliktu novēršanu un miermīlīgu atrisināšanu atbilstoši starptautiskajiem tiesību aktiem; uzsver — lai gan ES un ASV vajadzētu pilnībā atbalstīt šo valstu ekonomisko un sociālo attīstību, pamatojoties uz godīgu konkurenci, šīm valstīm arī vajadzētu atzīt to pienākumus pasaulē, jo īpaši klimata pārmaiņu novēršanas un ilgtspējīgas attīstības jomā;

Rietumbalkāni

43. uzsver, ka Rietumbalkānu valstis ir iekļautas paplašināšanās procesā; uzskata, ka stabilitātei Rietumbalkānos, kas balstīta uz tiesiskumu, arī turpmāk vajadzētu būt galvenajai Eiropas Savienības ārējās darbības prioritātei, un tādēļ uzskata, ka centieni tuvināt šī reģiona valstis ES nolūkā īstenot kopējo Eiropas integrācijas mērķi, cita starpā veicinot reformas un pastiprinot reģionālo sadarbību un etnisko grupu samierināšanu, ir ārkārtīgi svarīgi Kopenhāgenas kritēriju izpildei un pievienošanās sagatavošanai; ierosina organizēt starptautisku konferenci par Rietumbalkānu nākotni, kopā sasaucot reģiona valstis un iesaistītos reģionālā un pasaules līmeņa dalībniekus, lai noteiktu un risinātu problēmas, ar kurām šobrīd saskaras reģions;
44. ar gandarījumu norāda uz aizvien vairāk mierīgo un stabilo situāciju Kosovā un centieniem izveidot etniski daudzveidīgu sabiedrību, ko pierādīja mierīgi un kārtīgi notikušās 2009. gada 15. novembra vēlēšanas šajā valstī; apzinās, ka ne visas dalībvalstis ir atzinušas Kosovos neatkarību; atzinīgi vērtē to, ka ES misija tiesiskuma sekmēšanai Kosovā (*EULEX*) — lielākā civilā misija KDAP īstenošanai, ko līdz šim īstenojusi ES — pilnībā attīstījusi savu darbības spēju, pamatojoties uz ANO pausto neitralitāti attiecībā uz Kosovos statusu; uzsver to, cik svarīga ir šīs misijas loma, veicinot etnisko grupu samierināšanu, tiesiskumu, sabiedrisko kārtību un drošību visā Kosovā un palīdzot Kosovos iestādēm, tiesu varas iestādēm un tiesībaizsardzības aģentūrām panākt virzību noturīguma un pārskatatbildības nodrošināšanā; šajā sakarībā atzinīgi vērtē lēmumu atvērt jaunu ES biroju valsts ziemeļos; tomēr norāda uz nepieciešamību palielināt *EULEX* prokuroru skaitu un aicina dalībvalstis nodrošināt papildu personālu;
45. mudina Padomi turpināt centienus, lai ar starptautiskās sabiedrības atbalstu īstenotu dialogu ar Bosnijas un Hercegovinas politiskajiem līderiem nolūkā palīdzēt šai valstij un tās tautām saglabāt virzību uz integrāciju Eiropas Savienībā; atsaucas uz ES prezidentūras, Eiropas Komisijas un ASV vadības nesējajiem kopīgajiem diplomātiskajiem centieniem un iesaka turpināt sarunas, ņemot vērā Bosnijas un Hercegovinas politiku iepriekšējās vienošanās; atgādina par nepieciešamību ciešāk iesaistīt deputātus un pilsonisko sabiedrību dzīvotspējīgas valsts atbalstīšanā;

Austrumu partnerība un sadarbība Melnās jūras reģionā

46. turpina atbalstīt Austrumu partnerības izveidi ar Eiropas Savienības kaimiņvalstīm Eiropā, integrējot tās iekšējā tirgū tautsaimniecības jomā un pastiprinot politisko, ekonomisko un kultūras sadarbību; uzsver to, cik svarīgi ir nodrošināt šai partnerībai ticamus projektus un cik liela nozīme ir taustāmiem vidēja termiņa un ilgtermiņa reformu stimuliem, kas varētu nostiprināt partnervalstu sabiedrības apņemšanos īstenot modernizācijas procesu un integrēties ES; jo īpaši norāda uz nepieciešamību pakāpeniski atcelt visus šķēršļus personu brīvai kustībai (tostarp atceļot vīzu režīmu), kā arī veicināt sadarbību saistībā ar visiem drošības aspektiem, jo īpaši energoapgādes drošību, tajā pašā laikā saglabājot drošību visiem ES pilsoņiem; atkārtoti pauž uzskatu, ka partnerībai jāpiešķir pienācīgi finanšu resursi; uzsver nepieciešamību nodrošināt partnerattiecību papildināmību ar reģionālām iniciatīvām, jo īpaši ar Melnās jūras reģiona sinerģijas iniciatīvu;
47. vēlreiz apliecina, cik nozīmīga ES ir efektīvāka reģionālā sadarbība ar tās austrumu kaimiņvalstīm, un tādēļ ES atbalstīs uz rezultātiem orientētus projektus saistībā gan ar Austrumu partnerību, gan ar Melnās jūras sinerģijas iniciatīvu, ievērojot pilnīgu savstarpējo papildināmību;
48. aicina priekšsēdētāja vietnieci un augsto pārstāvi pastiprināt centienus izstrādāt Melnās jūras reģiona sinerģijas iniciatīvas īstenošanai paredzētus projektus; turklāt mudina priekšsēdētāja vietnieci un augsto pārstāvi izstrādāt jaunas idejas efektīvai Melnās jūras reģiona sadarbības stratēģijai, kurā varētu iekļaut šā reģiona stabilitātes paktu;
49. atzinīgi vērtē Moldovas Republikas jaunās valdības ES draudzīgo nostāju un pauž cerību, ka šajā valstī arvien straujāk tiks veiktas iekšējās reformas, lai panāktu Moldovas Republikas un ES ekonomisko integrāciju, politisko sasaisti un tuvināšanos iestāžu starpā; mudina priekšsēdētāja vietnieci un augsto pārstāvi rast daudzpusējus risinājumus, kā atsākt Piedņestras konflikta risināšanu;
50. ņem vērā Ukrainas valsts prezidenta vēlēšanu norisi un rezultātus; aicina visas iesaistītās puses veicināt Ukrainā nepieciešamo politisko, ekonomisko un sociālo stabilitāti, intensīvāk cenšoties īstenot reformas. mudina šo valsti panākt lielāku sadarbību ar Eiropas Savienību, tādējādi nostiprinot tās izredzes integrēties ES;

Krievija

51. aicina priekšsēdētāja vietnieci un augsto pārstāvi nodrošināt, ka ES pieeja Krievijai, tostarp sarunās par jaunu partnerības un sadarbības nolīgumu, ir saskaņota un balstās uz apņemšanos ievērot demokrātijas vērtības, cilvēktiesības un tiesiskumu, tostarp starptautiskos tiesību aktus šajās jomās; vienlaikus uzsver nepieciešamību atdzīvināt partnerību ar Krieviju tādos jautājumos kā Irāna, Afganistāna un Tuvie Austrumi, lai īstenotu mērķi stiprināt drošību un stabilitāti visā pasaulē, un arī cieši sadarboties tādos jautājumos, kā cīņa pret terorismu, energoapgāde un tās drošība, klimata pārmaiņas un ieroču neizplatīšana; uzskata, ka sadarbība ar Krieviju šādos jautājumos būtu jāveido, balstoties uz jauno ES un Krievijas nolīgumu un tālab cer, ka pašreizējās sarunās par jaunu visaptverošu nolīgumu visdrīzākajā laikā tiks panākts progress, jo ir paredzams, ka šāds nolīgums būtiski uzlabos ES un Krievijas attiecības; mudina priekšsēdētāja vietnieci un augsto pārstāvi saskaņot darbības, veicināt apspriešanos un uzlabot saziņu starp dalībvalstīm attiecībā uz tādiem divpusējiem jautājumiem, kas skar konkrēto dalībvalsti un Krievijas Federāciju, bet kas skar arī pārējās dalībvalstis; uzsver nepieciešamību

dalībvalstīm koordinēt attiecības ar Krievijas Federāciju, pamatojoties uz Savienības vispārējām interesēm un tādā veidā, lai atbilstīgi un konsekventi ievērotu un veicinātu šīs intereses;

Dienvidkaukāzs

52. mudina Padomi uzstāt uz to, lai pilnībā tiktu ievērota vienošanās starp Krievijas Federāciju un Gruziju par uguns pārtraukšanu un aicina ES atbalstīt Gruzijas teritoriālās integritātes un mazākumtautību tiesību ievērošanas principu; atzinīgi vērtē ES uzraudzības misijas mandāta atjaunošanu un mudina Padomi nodrošināt, ka ES uzraugiem ir iespējams piekļūt visām konflikta skartajām vietām, tostarp Abhāzijai un Dienvidosetijai — reģioniem, kas atdalījušies no Gruzijas, — šim nolūkam izmantojot ES finanšu instrumentus, lai palīdzētu visiem šīs konflikta teritorijas iedzīvotājiem; atsaucoties uz neatkarīgās starptautiskās Gruzijas konflikta faktu vākšanas misijas ziņojumu, aicina ES mācīties no gūtās pieredzes, lai izveidotu efektīvus konfliktu novēršanas mehānismus, tostarp veicinot iedzīvotāju savstarpējos kontaktus;
53. mudina priekšsēdētāja vietnieci un augsto pārstāvi palielināt ES centienus, lai efektīvi novērstu konfliktu un panāktu mierīgu un starptautiskajiem tiesību aktiem atbilstošu konflikta risinājumu Kalnu Karabahā un Piedņestrā, bet jo īpaši risinājumu Krievijas un Gruzijas konfliktā un Abhāzijā un Dienvidosetijā — reģionos, kas atdalījušies no Gruzijas, dodot jaunu stimulu Ženēvas sarunām; uzsver pastāvošos draudus, ka šie „iesaldētie” konflikti varētu izplatīties visā reģionā; šajā sakarībā iesaka izveidot Dienvidkaukāza Drošības un sadarbības konferenci, kurā darbotos iesaistītās valstis un attiecīgie reģionālie un pasaules līmeņa dalībnieki, ar mērķi izstrādāt Dienvidkaukāza Stabilitātes paktu; atzinīgi vērtē nesen uzsākto attiecību atjaunošanu starp Turcijas un Armēnijas valdībām un mudina abu valstu parlamentus ratificēt šīs vienošanās;

Tuvie Austrumi

54. uzsver, ka miera procesa sarunas jārīko ierobežotā termiņā un savstarpējas uzticēšanās gaisotnē; uzskata, ka to mērķim jābūt tādās neatkarīgas, demokrātiskas un dzīvotspējīgas Palestīnas valsts izveidei, ievērojot 1967. gada robežas, kura pastāvētu līdzās Izraēlas valstij mierā un drošībā, ievērojot starptautiski atzītas robežas atbilstīgi visām attiecīgajām Apvienoto Nāciju Organizācijas rezolūcijām;
55. aicina Eiropas Savienību atbilstoši Padomes 2009. gada 12. decembrī pieņemtajiem secinājumiem uzņemties stingrāku politisko lomu pašreiz īstenotajos starptautiskajos centienos atsākt miera procesu atbilstoši tās finansiālajām saistībām, atbalstot palestīniešu teritoriju ekonomikas atlabšanu un risinot dramatisko humanitāro krīzi Gazā; aicina priekšsēdētāja vietnieci un augsto pārstāvi apsvērt visas iespējas ilgstoša miera veicināšanai reģionā;
56. atzinīgi vērtē Padomes lēmumu pagarināt ES Policijas misijas palestīniešu teritorijās (EUPOL COPPS) mandātu līdz 2010. gada decembrim; uzskata, ka nepieciešams lielāks atbalsts tiesiskuma un policijas spēku kapacitātes attīstībai, un šajā sakarībā prasa īstenot pastiprinātus centienus; atzīmē Padomes lēmumu pagarināt Eiropas Savienības Robežkontroles misijas Rafā (EUBAM) mandātu, kā arī tās apņemību un gatavību atjaunot šīs misijas darbību; uzskata, ka šādai apņemībai vajadzētu izpausties konkrētās

iniciatīvās ar mērķi atjaunot pārvietošanās brīvību palestīniešu teritorijās un atjaunot 2005. gada nolīgumu par piekļuvi un pārvietošanos, kuru puses ir atbalstījušas;

Savienība Vidusjūrai

57. uzskata, ka ir svarīgi pastiprināt Savienības Vidusjūrai dalībvalstu politisko dialogu visos līmeņos, lai pārvarētu saspīlējumu, kas ir aizkavējis sekretariāta izveidi Barselonā un abas puses interesējošu konkrētu sociālu, ekonomisku un ekoloģisku projektu veicināšanu; cer, ka Vidusjūras reģiona valstu savienība varētu pozitīvi ietekmēt konfliktu risināšanu Tuvajos Austrumos, attiecību atjaunošanu starp Turciju un Kipru, kā arī arābu valstu demokrātisku attīstību;
58. uzsver, ka no ES viedokļa kopīgai prezidentūrai ir jāatbilst Eiropas Savienības ārējai pārstāvībai saskaņā ar Lisabonas līgumu; atgādina, ka Lisabonas līgums sniedz iespēju ES nodrošināt konsekvenci, vienotību un nepārtrauktību tās pārstāvībā jaunajās Savienības Vidusjūrai iestādēs;

Āzija

59. atzīmē, ka patlaban pēc vēlēšanām Afganistānā ir iestājies izšķirošs un kritisks periods, kad veidojas jauna valdība Kabulā un kad paveras iespējas izstrādāt jaunu darba kārtību un jaunu līgumu ar afgāņu tautu;
60. atzinīgi vērtē Padomes rīcības plānu ES pastiprinātai darbībai Afganistānā un Pakistānā, kas pieņemts Vispārējo lietu un ārējo attiecību padomē 2009. gada oktobrī, kā arī tās deklarāciju, ka tā atkala ir gatava palīdzēt risināt uzdevumus reģionā sadarbībā ar attiecīgajām valstīm un starptautiskajiem partneriem, taču uzsver, ka plāns būs tikai plāns, ja nebūs skaidras ES dalībvalstu apņemšanās veicināt tā īstenošanu; aicina Padomi, Komisiju un prezidentvalsti Zviedriju saskaņoti censties, lai bez kavēšanās līdz 2009. gada beigām īstenotu šo plānu; mudina Padomi panākt redzamākus rezultātus, cenšoties pilnībā izvietot personālu EUPOL, lai izveidotu ilgtspējīgu un iedarbīgu civilo kārtības uzturēšanas sistēmu, ar kuru spēj veicināt drošības vidi;
61. atzīst, ka Pakistāna joprojām saskaras ar ļoti smagām problēmām, un pauž stingru ES atbalstu spēcīgai, laicīgai un pilsoniskai Pakistānas valdībai; uzsver Pakistānas būtisko nozīmi reģionā un atkārtoti pauž viedokli, ka stabilai, demokrātiskai un plaukstošai Pakistānai ir īpaša nozīme, risinot tādus pasaulē aktuālus uzdevumus kā cīņa pret terorismu, kodolieroču neizplatīšana, narkotiku apkarošana un cilvēktiesību ievērošana, un neatlaidīgi to mudina pieņemt visaptverošu stratēģiju cīņai pret terorismu un tā cēloņu novēršanai;
62. apstiprina ES apņemšanos atbalstīt demokrātiju vienotā, federatīvā Irākā; uzsver atbalstu stingrām un nepārtrauktām ES saistībām attīstīt tiesiskumu Irākā un atzinīgi vērtē EUJUST LEX misijas mandāta pagarināšanu uz vienu gadu un tās eksperimentālos pasākumus Irākas teritorijā; šajā sakarībā sagaida turpmāka darba plānojumu, kā to apsolījusi Padome; aicina iestādes vairāk sadarboties, jo īpaši ekonomikas jomā, ar Kurdu reģionālo valdību; aicina Komisiju pasteigties ar tās biroja telpu atklāšanu Bagdādē;
63. pauž nopietnas bažas par politiskās situācijas attīstību Irānā un ziņojumiem par to, ka

2009. gada jūnija prezidenta vēlēšanās ir novērotas masveida nelikumības, kas ir izraisījušas visspēcīgāko protesta kustību šīs islāma republikas pastāvēšanas 30 gadu laikā, kuras dalībnieki joprojām rīko demonstrācijas, bet drošības dienesti tās nežēlīgi apspiež; ir ļoti norūpējies ne vien par politisko pretinieku arestiem, spīdzināšanu un slepkavībām, bet arī par ieilgušo strupceļu sarunās par Irānas kodolenerģijas programmu, un aicina Irānas valdību sākt nopietnas sarunas par šo kodolenerģijas jautājumu; pauž nožēlu par to, ka Irānas varasiestādes atcēla 2010. gada janvārī paredzēto Irānas delegācijas vizīti Eiropas Parlamentā, un apliecina solidaritāti ar tiem Irānas iedzīvotājiem, kuri, riskējot ar dzīvību, turpina atklāti pieprasīt, lai Irānā tiktu ievērotas cilvēktiesības un paplašinātas demokrātiskās brīvības; nosoda Irānas centienus liegt informācijas brīvību, traucējot interneta sakarus un ārzemju raidījumu uztveršanu; aicina Komisiju un Padomi apsvērt iespēju ieviest sankcijas pret konkrētiem administrācijas darbiniekiem un drošības dienestiem, kuri ir atbildīgi par daudzajiem cilvēktiesību pārkāpumiem, un izstrādāt pasākumus, lai atbalstītu tos Zaļās kustības dalībniekus, kas cieš no vajāšanas un/vai ir devušie trimdā;

64. ņem vērā, ka ES un Ķīnas ekonomiskās attiecības ir nepārtraukti paplašinājušās un ka tiešie personiskie kontakti ir padziļinājušies un kļuvuši intensīvāki; vienlaikus pauž nopietnas bažas par Ķīnas iestāžu nevēlēšanos novērst daudzos cilvēktiesību pārkāpumus un nodrošināt iedzīvotājiem pamattiesības un pamatbrīvības;
65. atzinīgi vērtē gan Taimei, gan Pekinas centienus uzlabot savstarpējās attiecības, kas palielina stabilitāti un drošību Austrumāzijā, un mudina abas puses arī turpmāk paplašināt dialogu, praktisko sadarbību un uzticības palielināšanu; augstu vērtē Padomes 2009. gada 8. maija deklarāciju, kurā tā atkārtoti pauž atbalstu Taivānas līdzdalībai PTO; pauž stingru atbalstu Taivānas kā novērotāja līdzdalībai attiecīgajās starptautiskajās organizācijās un darbībās, piemēram, SCAO un ANO Vispārējā konvencijā par klimata pārmaiņām, kur Taivānas līdzdalība ir nozīmīga gan ES, gan visu pasaules valstu interesēm;
66. atkārtoti pauž stingru atbalstu stratēģisko attiecību stiprināšanai starp ES un Indiju, kā arī tam, lai tiktu meklēti veidi attiecību uzlabošanai tādās abas puses interesējošās jomās kā ekonomika, politika, drošība un tirdzniecība;
67. atzīst ASEAN pieaugošo lomu reģiona stabilitātes un labklājības veicināšanā; uzskata, ka ES un ASEAN, kas abas ir apņēmušās uzlabot reģionālo integrāciju, ir liels sadarbības potenciāls; norāda, ka ir nepieciešami pasākumi ekonomisko un tirdzniecības attiecību uzlabošanai starp ES un ASEAN, lai palīdzētu nostiprināt šo abu reģionu vispārējās attiecības un veicinātu turpmākus sasniegumus politiskās sadarbības un drošības, demokrātijas un cilvēktiesību ievērošanas jomā, kā arī turpmākus sasniegumus enerģētikas un vides jomā, sociālajā un kultūras jomā, kā arī saistībā ar sadarbību un attīstību;

Āfrika

68. ar lielu gandarījumu atzīmē, ka ar ES *NAVFOR* spēku operāciju *Atalanta* veiksmīgi tiek turpināta jūras satiksmes drošības garantēšana Somālijas piekrastē, aizsargājot Pasaules pārtikas programmas nofraktētos kuģus, ar kuriem piegādā palīdzību Somālijai, kuģus, ar kuriem piegādā svarīgus sūtījumus Āfrikas Savienības miera atbalsta operācijai Somālijā, kā arī citus neaizsargātus kuģus; atzinīgi vērtē Padomes lēmumu pagarināt šīs operācijas

pilnvaras līdz 2010. gada 12. decembrim; pauž atbalstu krīzes pārvarēšanas operācijas izveidošanai, lai palīdzētu Somālijas federālās pagaidu valdības valsts drošības spēku apmācībā; uzsver nepieciešamību iekļaut apmācītos drošības spēkus valsts struktūrās un pavēlniecības struktūrās, lai, tiem atgriežoties, tie nevērstos pret valdību, kas tiem ir jāaizsargā;

Latīņamerika

69. atkārtoti atgādina par priekšlikumiem, kas izklāstīti Parlamenta 2001. gada 15. novembra rezolūcijā par vispārējām partnerattiecībām un kopēju stratēģiju Eiropas Savienības un Latīņamerikas attiecībām¹ — un atkārtoti iekļauti Parlamenta 2006. gada 27. aprīļa² un 2008. gada 24. aprīļa³ rezolūcijās, kuras attiecīgi pieņēma saistībā ar ES un Latīņamerikas un Karību reģiona valstu augstākā līmeņa sanāksmēm Vīnē un Limā — lai sagatavotu Eiropas un Latīņamerikas miera un drošības hartu, kuras pamatā būtu ANO Statūti un kura ļautu uzsākt kopējas politiskas, stratēģiskas un ar drošību saistītas darbības un iniciatīvas; aicina Padomi un Komisiju aktīvi darboties, lai panāktu šo tālejošo mērķi, un atbalstīt šo priekšlikumu nākamajā ES un Latīņamerikas un Karību reģiona valstu augstākā līmeņa sanāksmē, kura notiks Madridē 2010. gada maijā;
70. uzskata, ka vienai no prioritātēm jābūt savlaicīgai asociācijas nolīguma parakstīšanai ar Centrālamerikas valstīm un daudzpusēja nolīguma parakstīšanai ar Andu Kopienas valstīm, kā arī progresam sarunās par asociācijas nolīguma parakstīšanu ar Mercosur;

o

o o

71. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, ANO ģenerālsekretāram, NATO ģenerālsekretāram, NATO Parlamentārās asamblejas priekšsēdētājam, EDSO pašreizējam priekšsēdētājam, EDSO Parlamentārās asamblejas priekšsēdētājam, Rietumeiropas Savienības Parlamentārās asamblejas priekšsēdētājam, Eiropas Padomes Ministru komitejas priekšsēdētājam, kā arī Eiropas Padomes Parlamentārās asamblejas priekšsēdētājam.

¹ OV C 140 E, 13.6.2002., 569. lpp.

² OV C 296 E, 6.12.2006., 123. lpp.

³ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0177.

MAZĀKUMA VIEDOKLIS

saskaņā ar Reglamenta 52. panta 3. punktu
Eiropas Apvienotā kreiso un Ziemeļvalstu Zaļo kreiso spēku konfederālā grupa

Lai gan ziņojumā ir iekļauti daži nenozīmīgi uzlabojumi, piemēram, attiecībā uz EP tiesībām rūpīgi pārbaudīt KĀDP, mēs kategoriski iebilstam pret ziņojumu, jo tajā :

- aizstāvēta un vēl vairāk veicināta militarizācija kā galvenais KĀDP elements;
- atbalstīta civilo un militāro iespēju sinerģija;
- atzinīgi novērtētas izmaiņas, kuras ārlietu jomā radušās Lisabonas līguma īstenošanas rezultātā, tostarp institucionālās izmaiņas kā, piemēram, Eiropas Ārējās darbības dienesta un priekšsēdētāja vietnieka un augstā pārstāvja amata izveidošana; rezultātā atzinīgi novērtēta arī ES turpmāka pārorientēšanās uz lielākā mērā militarizētu savienību;
- aizstāvēta tādas ES un NATO sadarbības nostiprināšana, kas balstīta uz tā dēvētajiem „Berlīne plus” nolīgumiem, ar kuriem ES atļauts izmantot NATO kapacitāti, sankcionējot abu organizāciju iejaukšanos krīžu risināšanā, izmantojot militārus līdzekļus, kā arī stratēģiskāka dialoga attīstīšana, ņemot vērā iepriekš minēto tendenci;
- atbalstīta Kosovas vienpusējā neatkarības deklarēšana un *EULEX* misijas loma;
- atzinīgi novērtētas ES *NOVFOR Atalanta* operācijas Somālijas piekrastē.

Mēs pieprasām:

- civilu ES un principiālu ES un NATO nodalīšanu;
- KĀDP, kas izstrādāta, balstoties uz miermīlīgiem principiem;
- starptautisko tiesību aktu ievērošanu;
- militāriem mērķiem paredzētu izdevumu izmantošanu civiliem mērķiem;
- visu militāro bāzu slēgšanu Eiropā.

Willy Meyer, Sabine Lösing un Takis Hadjigeorgiou

28.1.2010

BUDŽETA KOMITEJAS ATZINUMS

Ārlietu komitejai

par 2008. gada ziņojumu par KĀDP
(2009/2057(INI))

Atzinumu sagatavoja: *Nadezhda Neynsky*

IEROSINĀJUMI

Budžeta komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Ārlietu komiteju rezolūcijas priekšlikumā iekļaut šādus ierosinājumus:

1. pauž nožēlu, ka, lai gan KĀDP kā globālā partnera nozīme ES aizvien palielinās, 2008. gada finanšu līdzekļu apjoms KĀDP sasniedzis EUR 289 miljonus, kas ir mazāk nekā 4 % no visas 4. izdevumu kategorijas līdzekļiem; norāda, ka finansējuma piešķiršanu KĀDP un tā sadalījumu pa dažādām budžeta pozīcijām ierobežo Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīguma par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību¹ (IN) 42. punkta noteikumi, kuros cita starpā paredzēta minimālā summa, ja abas budžeta lēmējinstādes nespēj vienoties, un kuros aizliedz apropriāciju iekļaušanu rezervē; šajā ziņā atkārtoti pauž bažas par starpvaldību raksturu, kāds piemīt šai politikai, kuru nosaka Padomes lēmumi, pamatojoties uz tās prognozēm, un kuru finansē no ES budžeta;
2. uzskata, ka regulārajām Parlamenta un Politikas un drošības komitejas priekšsēdētāja konsultatīvajām sanāksmēm, kuras paredzētas IN 43. punktā, jābūt virzītām ne tikai uz viedokļu apmaiņu par pašreizējo KĀDP misiju gaitu, bet arī uz pabeigto misiju panākumu un nepilnību novērtēšanu un uz turpmāko pieeju izstrādi attiecībā uz nākotnes vajadzībām KĀDP jomā, un šādām pieejām cita starpā jāpalīdz precizēt misiju finansiālo aspektu novērtēšanu;
3. šajā ziņā ir pārliecināts, ka Eiropas Savienībai pēc iespējas jāņem vērā pabeigtajās misijās gūtā pieredze, ietverot visus aspektus (finanses, prognozēšanu, īstenošanu, administratīvo organizēšanu u. c.), lai izveidotu konsolidētu KĀDP misiju „reģistru”, tādējādi sekmējot

¹ OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp.

- lēmumu pieņemšanas procesu;
4. uzskata, ka plašākai un vēl aptverošākai pieejai saistībā ar gada ziņojumiem par KĀDP ir pievienotā vērtība un jo īpaši to nodaļām par reģionālām grupām un partneriem, par KĀDP un KDAP misiju sadarbību, kā arī par citiem instrumentiem, kuri veicina ES nozīmi pasaules līmenī; izmantojot šādu pieeju, cita starpā varētu iegūt labāku pārskatu par ES budžeta kopējo finansiālo ieguldījumu attiecīgajā reģionā;
 5. pilnībā atbalsta jau īstenotos centienus, izstrādājot pamatnostādnes un apmainoties ar paraugpraksi, lai uzlabotu kopīgo personāla apmācību; pauž pārliecību, ka personāla darbības ciešāka saskaņotība un vienotība uz vietas sekmēs misiju izpildi un arī atvieglos ES valstspiederīgo nozīmēšanu uz tām, kas, no budžeta viedokļa raugoties, ir izdevīgāk nekā tādu darbinieku nosūtīšana, ar kuriem noslēgti starptautiski līgumi;
 6. uzsver svarīgo nozīmi, kāda varētu būt ES īpašajiem pārstāvjiem un to sniegtajai pievienotajai vērtībai saistībā ar jaunas ārpolitikas ieviešanu, stājoties spēkā Lisabonas līgumam (Kopienas finansējuma optimāla saskaņošana ar Padomes lēmumiem, uzlabota iekšpolitikas saskaņošana, ārējās pārstāvības veicināšana utt.); šajā ziņā norāda, ka saistībā ar dubultkompetenci pirmais veicamais uzdevums ir uzkrāt apjomradītus ietaupījumus un padarīt KĀDP efektīvāku, taču tas nav vienīgais uzdevums;
 7. atgādina, ka patlaban Parlamenta rīcībā nav līdzekļu ES īpašā pārstāvja individuālā mandāta apstrīdēšanai, jo apropriācijas šāda mandāta īstenošanai ir iekļautas 19.03.06. pantā, kurš attiecas uz visiem Eiropas Savienības īpašo pārstāvju mandātiem; tāpēc aicina pastiprināt ES īpašo pārstāvju iecelšanas parlamentāro pārraudzību un kontroli;
 8. atkārtoti pauž bažas par pārredzamības un informācijas trūkumu attiecībā uz to ES operāciju kopējo izdevumu finansēšanu, kurām ir militāra vai aizsardzības ietekme, jo ar *Athena* mehānismu nevar iegūt KĀDP jomā veikto misiju visas finansiālās ietekmes pārskatu; tādēļ atzinīgi vērtē sākumfonda izveidi atbilstīgi Līguma par Eiropas Savienību (LES) 41. panta 3. punktam un prasa apspriesties ar Parlamentu par šā fonda pārvaldību saskaņā ar EP vispārējām prerogatīvām KĀDP un KDAP jomā, kā noteikts LES 36. pantā; norāda, ka paplašināta Parlamenta līdzdalība KĀDP noteikšanā, uzraudzībā un izpildes kontrolē izriet no abu politiku, proti, KĀDP un KDAP, savstarpējās saistības, kā uzsvērts LES 42. pantā, kā arī no pastiprinātas parlamentārās kontroles valstu un Eiropas līmenī saskaņā ar minētā līguma 1. protokolu;
 9. uzsver, ka samērā ierobežotā KĀDP budžeta dēļ ir jādara viss iespējamais, lai nodrošinātu optimālu jaudas izmantošanu, nepieļaujot resursu izšķērdēšanu; ierosina, piemēram, padziļināti apsvērt jautājumu, kā izmantot kopīgas iekārtu un materiālu noliktavas un glabātavas un kā apvienot transporta iespējas;
 10. cer, ka iepriekšminētie apsvērumi tiks pienācīgi ņemti vērā sarunās par IN un tā attiecīgo punktu par finansējumu KĀDP pielāgošanu.

KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	27.1.2010
Galīgais balsojums	+: 25 -: 1 0: 1
Deputāti, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Damien Abad, Marta Andreasen, Francesca Balzani, Reimer Böge, Lajos Bokros, Giovanni Collino, Göran Färm, José Manuel Fernandes, Eider Gardiazábal Rubial, Jens Geier, Ivars Godmanis, Ingeborg Gräßle, Carl Haglund, Jiří Havel, Sidonia Elżbieta Jędrzejewska, Sergej Kozlik, Vladimír Maňka, Barbara Matera, Sergio Paolo Francesco Silvestris, László Surján, Helga Trüpel, Derek Vaughan, Angelika Werthmann
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	François Alfonsi, Roberto Gualtieri, Giovanni La Via, Paul Rübig

KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	23.2.2010
Galīgais balsojums	+: 51 -: 4 0: 1
Deputāti, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Gabriele Albertini, Pino Arlacchi, Bastiaan Belder, Frieda Brepoels, Arnaud Danjean, Mário David, Michael Gahler, Marietta Giannakou, Andrzej Grzyb, Heidi Hautala, Richard Howitt, Anna Ibrisagic, Anneli Jäätteenmäki, Jelko Kacin, Ioannis Kasoulides, Tunne Kelam, Maria Eleni Koppa, Wolfgang Kreissl-Dörfler, Eduard Kukan, Krzysztof Lisek, Sabine Lösing, Mario Mauro, Kyriakos Mavronikolas, Willy Meyer, Francisco José Millán Mon, Alexander Mirsky, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Norica Nicolai, Kristiina Ojuland, Ria Oomen-Ruijten, Pier Antonio Panzeri, Ioan Mircea Pașcu, Cristian Dan Preda, Libor Rouček, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Jacek Saryusz-Wolski, Werner Schulz, Adrian Severin, Marek Siwiec, Ernst Strasser, Charles Tannock, Zoran Thaler, Inese Vaidere, Johannes Cornelis van Baalen, Graham Watson
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Laima Liucija Andriekienė, Charalampos Angourakis, Elena Băsescu, Malika Benarab-Attou, Carlo Casini, Andrew Duff, Lorenzo Fontana, Roberto Gualtieri, Georgios Koumoutsakos, Luis Yáñez-Barnuevo García
Aizstājēji (187. panta 2. punkts), kas bija klāt galīgajā balsošanā	Bas Eickhout